

Sygn. akt II K 134/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 sierpnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Człuchowie II Wydział Karny w składzie

Przewodniczący Sędzia Sądu Rejonowego Barbara Babińska

Protokolant stażysta Patrycja Mielewczyk

przy udziale Prokuratora Rejonowego /

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 7 sierpnia 2017 r. sprawy z oskarżenia publicznego

przeciwko **K. K. s. J. i I. ur. (...)** w C.

oskarżonego o to, że w okresie od 1 stycznia 2012 roku, dokładnej daty nie ustalono, do 20 kwietnia 2017 roku w miejscowości K., gm. C., znęcał się psychicznie i fizycznie nad żoną A. K. w ten sposób, że będąc pod wpływem alkoholu wszczynał awantury w miejscu zamieszkania, w trakcie których wyzywał ją słowami powszechnie uznanymi za obelżywe, poniżał i ubliżał, krytykował, niepokoił, ograniczał kontakty z rodziną, kontrolował, niszczył przedmioty codziennego użytku, naruszał jej nietykalność cielesną poprzez popychanie, szarpanie i bicie po głowie, przez co stwarzał wobec pokrzywdzonej stan ciągłego niepokoju i zagrożenia,

tj. o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k.

1. **K. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. i za to na mocy art. 207 § 1 k.k. skazuje go na karę roku pozbawienia wolności,
2. na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby lat 3 (trzy),
3. na mocy art. 73 § 1 k.k. w okresie próby oddaje oskarżonego pod dozór kuratora,
4. na mocy art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązuje oskarżonego do powstrzymania się od nadużywania alkoholu,
5. na mocy art. 626 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego w całości od kosztów sądowych, którymi obciąża Skarb Państwa.

/-/Barbara Babińska

Na oryginale właściwy podpis

Sygn. akt II K 134)17

Na podstawie art. 424 § 3 k.p.k. ograniczono zakres uzasadnienia do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku oraz wydanych rozstrzygnięć.

UZASADNIENIE

W dniu 31 maja 2017 roku do Sądu Rejonowego w Człuchowie wpłynął akt oskarżenia przeciwko **K. K.**, w treści którego zarzucono mu popełnienie przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. polegającego na tym, że w okresie od 1 stycznia 2012 roku, dokładnej daty nie ustalono, do 20 kwietnia 2017 roku w miejscowości K., gm. C., znęcał

się psychicznie i fizycznie nad żoną A. K. w ten sposób, że będąc pod wpływem alkoholu wszczynał awantury w miejscu zamieszkania, w trakcie których wyzywał ją słowami powszechnie uznanymi za obelżywe, poniżał i ubliżał, krytykował, niepokoił, ograniczał kontakty z rodziną, kontrolował, niszczył przedmioty codziennego użytku, naruszał jej nietykalność cielesną poprzez popychanie, szarpanie i bicie po głowie, przez co stwarzał wobec pokrzywdzonej stan ciągłego niepokoju i zagrożenia. Do aktu oskarżenia prokurator dołączył wnioski o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionej z oskarżonym kary – roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 3, zobowiązanie do powstrzymania się od nadużywania alkoholu i oddanie pod dozór kuratora.

Na posiedzeniu w dniu 7 sierpnia 2017 roku, na które nikt się nie stawił mimo prawidłowego zawiadomienia, Sąd na mocy art. 343 § 2 i 6 k.p.k. uwzględnił wniosek prokuratora o wydanie wobec oskarżonego wyroku skazującego i wymierzenie mu uzgodnionej kary.

Oskarżony bowiem w złożonych wyjaśnieniach przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 207 § 1 k.k. i w świetle jego wyjaśnień okoliczności popełnienia zarzucanego mu przestępstwa oraz jego wina nie budzą wątpliwości, a postawa oskarżonego wskazuje, że cele postępowania zostaną osiągnięte pomimo nieprzeprowadzenia rozprawy. Za sprawstwem oskarżonego przemawia także pozostały zebrany w sprawie materiał dowodowy, w szczególności zeznania pokrzywdzonej A. K. (k.2-3, 87-88), a także zeznania interweniujących policjantów w osobach K. C. (k.67v.), M. K. (1) (k.71v.), M. P. (k.73v.), P. C. (k.76v.) oraz zeznania świadków: A. O. (k.80-81), M. K. (2) (k.84-85), M. G. (k.90-92), E. B. (k.94-96), jak również zaświadczenie lekarskie z dnia 18.11.2016 roku (k.4), dokumentacja dotycząca prowadzenia procedury „Niebieskie karty” (k.20-62), wykaz interwencji funkcjonariuszy Policji (k.64-66).

Z powyższego materiału dowodowego w sposób nie budzący wątpliwości wynika, iż oskarżony swoim zachowaniem polegającym na tym, iż w zarzucanym okresie będąc pod wpływem alkoholu wszczynał awantury, w trakcie których naruszał nietykalność cielesną pokrzywdzonej, wyzywał ją słowami obelżywymi, poniżał i krytykował, a nadto ograniczał kontakty z rodziną oraz niszczył przedmioty codziennego użytku, stwarzając w ten sposób u pokrzywdzonej stan ciągłego niepokoju i zagrożenia, czym wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 207 § 1 k.k.

Również wina oskarżonego w zakresie przypisanego mu czynu, zdaniem Sądu nie budzi wątpliwości. Oskarżony znajdował się w sytuacji, w której bezprawność jego czynów była rozpoznawalna i nie zachodzą po jego stronie żadne okoliczności, które możliwość tą by wyłączały. Co prawda biegli psychiatrzy w opinii sądowo- psychiatrycznej (k.107-112) stwierdzili u oskarżonego osobowość z cechami nieprawidłowości oraz zespół zależności alkoholowej, jednakże nie stwierdzili u niego żadnych zaburzeń psychicznych wpływających na jego poczytalność. Z uwagi na powyższe, biegli jednoznacznie stwierdzili, iż oskarżony w chwili popełnienia czynu miał zachowaną zdolność rozpoznania jego znaczenia oraz pokierowania swoim postępowaniem.

Zdaniem Sądu w przedmiotowej sprawie został także spełniony warunek osiągnięcia celów postępowania karnego, o których mowa w art. 2 § 1 k.p.k., w tym w szczególności dążenie do trafnej represji karnej, uwzględnienia prawnie chronionych interesów pokrzywdzonej jak również dążenia do rozstrzygnięcia sprawy w jak najszybszym terminie.

W tej sytuacji Sąd uznał **K. K.** za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. i za to na mocy art. 207 § 1 k.k. skazał go, zgodnie z wnioskiem, na karę roku pozbawienia wolności, której wykonanie na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesił na okres próby lat 3, oddając go w okresie próby na mocy art. 73 § 1 k.k. pod dozór kuratora. Nadto Sąd na mocy art. 72 § 1 pkt 5 k.k. nałożył na oskarżonego obowiązek powstrzymania się od nadużywania alkoholu, gdyż przypisanego mu czynu dopuścił się on będąc pod wpływem alkoholu.

Przystępując do wymiaru kary Sąd bardzo dokładnie rozważył dyrektywy wynikające z art. 53 k.k., a przede wszystkim baczyl by jej dolegliwość nie przekroczyła stopnia winy oskarżonego, a także stopnia społecznej szkodliwości czynu przez niego popełnionego.

Uwzględniając priorytetową rolę współmierności kary do stopnia społecznego niebezpieczeństwa czynu Sąd uznał, że w omawianym przypadku jest on duży. Czyn oskarżonego godził bowiem w dobra prawem chronione, jakimi są prawidłowe relacje rodzinne, a także wolność od przemocy, zaś w sferze podmiotowej znamionował się umyślnością.

Przy wymiarze kary Sąd również miał na uwadze sposób i okoliczności popełnienia przypisanego oskarżonemu czynu.

Orzekając o karze Sąd uwzględnił również uprzednią niekaralność oskarżonego (k.115), jego przyznanie się do popełnienia tego przestępstwa i młody wiek.

Stąd też w celu dania oskarżonemu szansy na przemyślenie swojej negatywnej postawy i zachowania, Sąd zastosował wobec niego instytucję warunkowego zawieszenia wykonania kary, której okres próby i fakt oddania w tym czasie pod dozór kuratora pozwolą mu na pozytywną modyfikację swojej postawy życiowej, zapewniając jednocześnie sprawowanie należytej kontroli nad nim i pełną możliwość stosownej reakcji prawnokarnej, w przypadku niestosownego zachowania po jego stronie, a przede wszystkim popadnięcia w konflikt z prawem.

W świetle powyższego w ocenie Sądu należało uznać, że wymierzona oskarżonemu kara roku jest sprawiedliwa i słuszna w odczuciu społecznym, spełni wymogi prewencji generalnej, jak również będzie stanowiła zasłużoną dolegliwość, jaka spotka sprawcę za naruszenie pozostających pod ochroną prawa dóbr, a pomimo jej niewykonania oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego i nie popełni ponownie przestępstwa.

Mając na uwadze, iż oskarżony pracuje jedynie dorywczo z czego osiąga dochód w wysokości 800 zł miesięcznie, ma na utrzymaniu małoletnią córkę i nie posiada majątku Sąd na mocy art. 626 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił go w całości od kosztów sądowych, którymi obciążył Skarb Państwa.

(-) Barbara Babińska Na oryginale właściwy podpis